

Frelsesvisshet - [PDF](#) -
Oddvar Dahl - Utgitt av "[Bibelsk Tro](#)"

Gud sikter på en ting med sitt Ord. At sjeler må komme til levende tro på Jesus og bli bevart hos ham. Bare da arver vi himmelens herlighet! Det viktigste i denne verden er altså: Å være et sant Guds barn.

Da jeg var 16 - 17 år, var det et spørsmål jeg minst av alt ønsket å få. Spørsmålet var: Er du en kristen? Det hendte folk spurte. Noen ganger svarte jeg ja - andre ganger svarte jeg nei! Men begge ganger fikk jeg det vondt etterpå! Og spørsmålene strømmet liksom på: Ville jeg ikke være en kristen? Var jeg det? Hvordan eventuelt bli det? Skulle jeg havne i himmelen eller helvete?

Hvordan bli viss på veien til å bli Guds barn?

Da må vi først være klar over at en følelse av visshet frelser like lite som en følelse av uvisshet.

Noen spotter Gud ved å leve i sine synder - de har ingen frelsesvisshet - og søker det heller ikke - og de er ikke Guds barn ([1 Kor 6,9-10](#)). "*Den som skjuler sine overtredelser har ingen lykke*" ([Ordsp 28,13](#)).

Hadde vi spurt Laodikeamenigheten, som omtales i [Åp 3](#), om de var kristne, hadde de svart: "*Vi er rike, vi har overflod, og har ingen nød*" ([Åp 3,17](#)).

Men Jesu bedømmelse, der han står utenfor deres hjertedør og banker, er: "Dere vet ikke at dere er usle og ynkelige og fattige og blinde og nakne" De hadde nok en slags visshet - men visshetens grunn var ikke Jesus.

Derfor: Frelsesvisshet i bibelsk forstand må aldri skilles fra, men knyttes til Frelseren, Jesus Kristus. Han som er sann Gud og sant menneske i en og samme person. Han som sonet våre synder med sitt blod, led døden for oss, og oppstod til vår rettferdiggjørelse. Johannes sier derfor: "*Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønnns navn?*" ([1 Joh 5,13](#))

Mange regner det visst som en selvfølgelighet at de har evig liv - de er jo positive både til Jesus og kristendommen! Og når man ber sitt "fadervår", vil nok Gud være dem nådig, tenker de. Til deg vil jeg si: Innbill deg ikke noe! Undersøk saken!

Eller - vil du ikke la Gud undersøke denne viktige saken for deg mens du ser og hører på? ([Salm 139,23-24](#)). Han har skapt deg, og kjenner deg bedre enn du kjenner deg selv.

Noen awiser spørsmålet om man kan få visshet om at man er Guds barn. De kaller det hovmot.

"Man får bare håpe det beste", sier de?

Men hva sier Bibelen? "*Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss, at vi skal kalles Guds barn, og det er vi*" ([1 Joh 3,1](#)).

"*Vi har vårt hjemland i himmelen*" ([Fil 3,20](#)).

"*For vi vet at om vårt legemes jordiske hus nedbrytes, så har vi en bygning som er av Gud*" ([2 Kor 5,1](#)).

"*Da vi nå er rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus*" ([Rom 5,1](#)).

Og Rosenius sier: "Denne skadelige villfarelse at man ikke kan vite om vi er i eller utenfor nåden, burde opprykkes med rot." Det gjelder altså å kjenne, å eie Jesus ([Joh 17,3](#)).

Men hvordan skjer dette? Hvordan bli født på ny? Eller - la oss spørre slik: Hvordan kommer da Jesus til oss? Og vi må svare:

Gjennom nådens midler.

Gjennom Guds Ord ([1 Pet 1,23](#)).

Gjennom den kristne dåp ([1 Pet 3,21](#)). (Vi taler ikke om nattverdets nådemiddel når det gjelder å bli gjenfødt. Nattverden er for dem som har troen.)

Vel, sier folk: Vi er døpt, altså er vi kristne! Og vi må svare: Det er ikke sikkert! (Les [Apg 8,13](#); 18-24) Eller man sier: Jeg har hørt Guds Ord mange ganger - altså er jeg en kristen! Og vi svarer igjen: Det er ikke sikkert! (Les [Luk 13,26-27](#) og [Joh 5,39](#)) Vi driver ikke ord- eller sakramentmagi. Gud sikter på en ting ved Ordets forkynnelse og sakramentenes rette forvaltning: Å skape og oppholde troen på Jesus i hjertene! ([Mark 16,16](#)).

Men er det ikke noe som heter troens bevis?

Jesus taler om mennesker som hadde brukt hans navn. Og store tegn og under skjedde! De talte profetisk! Utdrev onde ånder og så videre. Jesus forutsier at dette skal de dra fram på dommens dag som bevis - de vil så gjeme inn i himmelen.

Men Jesus sier: "*Jeg har aldri kjent dere. Vik bort fra meg, dere som gjorde urett*" ([Matt 7,23](#)). Det var ikke bevis på at de var sanne kristne.

Andre sier: Jeg vet jeg er en kristen, fordi jeg har vendt meg bort fra all min synd. Da spør jeg: Er du sikker på det? Du kan nok leve et liv som andre mennesker regner for "gudsliv" - men hva med Guds regnemåte?

Om du slutter med å banne, lyve, drive hor og så videre. Er du også blitt syndfri i dine tanker, lyster - ? Hva med misunnelse, havesyke - og hva med lyst til å hevde deg selv på andres bekostning? Har du også vendt deg bort fra dette? ([Apg 8,21](#))

Kanskje du ikke har lyst til å lese mer nå - er det så strengt, sier du? All synd er fordømmelig. Og i tillegg til det sier David: "*Hvem merker vel alle sine feiltrinn?*" ([Salm 19,13](#)). Altså: Om du skulle få tilgivelse bare for den synd du har fått se hos deg, ble du neppe frelst.

Det høres veldig grundig ut, når man av og til hører: "Du må overgi deg 100 %!!! - Men hyklerne får visst også dette til å "lykkes", men de ærlige spør: "Mon tro om jeg har overgitt meg nok til Gud?" Du ville gjerne være ærlig - men er jeg det?

La meg få si deg noe nå!

Bibelen sier: "*Kast all deres bekymring på ham!*" ([1 Pet 5,7](#)) "*Avlegg alt som tynger og synden som henger så fast ved oss*" ([Heb 12,1](#)). Det er herlig at vi får komme med alt som tynger oss.

Men mang en ærlig sjel som "la alt ved Jesu føtter" og ba om å få bli en god kristen, ble svært forskrekket og mismodig når han begynte å se: Jeg har jo fremdeles ond lyst i mitt hjerte! Hva nå? Da er det at mange får hjelp til å tenke i takt med tidens "fornuftskristendom" - og kommer inn på en vei som havner like i helvete.

"Man må jo bruke litt sunn fornuft. Så nøye kan man jo ikke være. Ingen er jo fullkommen!" Og i stedet for å kjøre seg fast under loven, finner man stadig lysglimt i sitt strev. Man ber Gud om kraft - og håper i framtida å bli bedre ([Jes 57,10](#)).

Hvordan ser da Gud på dette?

[Jak 2,10](#): "*For den som holder hele loven, men snubler i ett bud, han er blitt skyldig i dem alle.*" (Les også [Gal 3,10](#))

Gud sier altså: Du er ikke i det hele tatt kommet inn på himmelveien. For du regnes som den største lovbrøyer, bare ved å eie en eneste syndig tanke i ditt hjerte.

Men dette er jo til å miste pusten av! Ja - og den som mister pusten, den dør! Slik sa også Paulus: "*Jeg derimot døde. Og det viste seg at budet, som skulle være til liv, ble til død for meg*" ([Rom 7,10](#)). Og du erfarer [Rom 3,19-20](#). Din munn er lukket- Skyldig til evig død!

Men nå skal du få se noe som de "fornuftskristne" bare har hørt om. Nå skal du få erfare det og glede deg i det! Du har nå innsett at du er fortapt. Du finner ingen visshet i hva du har gjort, gjør - eller lover å gjøre i framtiden.

Mange har hørt at evangeliet er et budskap om hva Jesus har gjort! Men de har aldri hatt noen glede av det. Det har bare vært en teori. Det store for mange, er hva de gjør, har gjort og har tenkt å gjøre. Men nå - når intet av mitt holder for Gud?? ([Mat 25,44-46](#))

Denne situasjonen har Gud ventet på. Du er blant de syke, som har ondt, og som trenger lege! ([Luk](#)

[5,31](#)) "Troen kommer av forkynnelsen" ([Rom 10,17](#)). "Hør, så skal deres sjel leve!" ([Jes 55,3](#))

Hva gir oss da frelsesvisshet?

"Legg nøye merke til om du finner din trøst ved å høre eller gjøre' Av det kan du vite om du lever i troen. Når du aldri kan finne trøst i det som du selv gjør hva det så er, men bare ved å høre Ordet om Jesus, da vet du at din trøst kommer av tro" (C.O. Rosenius).

Hva er da evangeliet?

Det er noe Gud har gjort (Rom 8,2). Gud har lagt all din synd på Jesus! Og det ble skikkelig gjort! Intet ble glemt! Til og med den onde natur som enhver sann kristen kjenner hos seg selv med sorg - alt ble tatt med!

Dette er altså ordnet i og med Jesus - din stedfortreder. Så er Gud fornøyd med deg gjennom Jesus. "Evangeliet er budskapet om et stort plassbytte" (Ø. Andersen).

Av naturen er du en synder. Og så heter det: "Den som synder, han skal dø!" ([Esek 18,4](#)).

Av naturen er Jesus fullkommen rettferdig, og fortjener evig liv ([Mat 3,17](#)).

- Så plasserer Gud Jesus på synderplassen ([2 Kor 5,21](#)). Han dør din død!

- Så plasserer Gud deg i Jesu rettferdighet, slik at du er alt hva han står for. Da arver du evig liv og salighet!

Jesus rammes av Guds forferdelige vredes dom! Men, sier du, -jeg er skyldig? Nei, sier evangeliet! Siden synden ble lagt på ham, måtte straffen også ramme ham (Jes 53,5).

Du er fri! Tenk å få synge:

Så vil ved korset eg standa,
Med undring eg ser: Eg erfri!
Eg skal ikke døy,
Eg skal leva med Jesus til æveleg tid.
(T. Bjerkrheim)

Døden kunne ikke holde på Jesus. Hans oppstandelseskraft gjør at vi kan synge:

Hvor er vår synd? Hvor er vår dom?
Hvor er vår strafi og last,
Når alt tilregnet ble Guds Lam.
Til korset nagletfast!
(A. Thompson)

Dette budskapet gir oss visshet! Den Hellige Ånd åpenbarer det for hjertet! (Rom 8,16) La så alltid Jesus gjelde mellom deg og Gud!

Bland aldri inn, du Jesu brud
Det minste eget godt!
For mellom synderen og Gud,
Der gjelder nåden blott.
(Lina Sandell)

Gud sikter på en ting med sitt Ord: At sjeler må komme til levende tro på Jesus - og bli bevart hos ham. Bare da arver vi himmelens herlighet! Det viktigste i denne verden er altså: Å være et sant Guds barn.

("Frelsesvisshet" skrevet af Oddvar Dahl - hæftet, udgivet af "[Bibelsk Tro](#)" kan bestilles under [bestill](#). - Shafan 20-09-